

ишується процент позитивних оцінок реакцій зі зниженням їх температурних реакцій що процент позитивних температурних — зоні адекватній гальмівні відношення між типами корпорії і зоровій зонах кори заведено в таблиці.

До 6—8 хв приводить до спертури у сенсомоторній в 1,9 рази, порівняно з фогальмівного подразника. Указані при подовженні дифе-

ніх рефлексів показали, що осліджуваних зон кори мозку температура кори не змі-
нилась.

подразників викликає в дотортури, яке найбільш вирахувану (в нашому випадку

ків на температурну реакцію гальмівного подразника, який умовний подразник діє на температурних реакцій зорових і негативних реакцій подразника до 6—8 хв відтворює коливань у всіх до-

тимування початкові підвищуються, і при повному згасанні не змінюються.

63, 49, 2, 192.
сентерологии, К. 1963, 46.
колоушной слюнной железы со-
реф. дисс., К., 1955.
акции сколоушной слюнной же-
лезы дифференцировочного и угаса-
ющего и эксп. тер. 1964, 4, 71.
13, 9, 851.
чети. научн. конфер. аспирантов
4, 474.

тренних органов как показатель
953.

7, 3, 563.
6, 211, 3, 755.
6, 116, 1, 59.
thol., Pharmacol., 1935, 177, 726.
17, 276.

Надійшла до редакції
29.X.1971 р.

УДК 616.859.8.45

УТВОРЕННЯ УМОВНИХ РЕАКЦІЙ У ЗДОРОВИХ І ПСИХІЧНО ХВОРИХ ПРИ ЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЯХ КОН'ЮНКЦІЇ, ДИЗ'ЮНКЦІЇ, ІМПЛІКАЦІЇ І ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ

Б. О. Запоточний

Відділ патології вищої нервової діяльності Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця
АН УРСР, Київ

Протягом тривалого часу у відділі патології вищої нервової діяльності Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР проводиться вивчення складних форм вищої нервової діяльності людини [1—4]. Поряд з використанням для цієї мети формальної логіки, за останні кілька років здійснено спробу застосування й математичної логіки. В працях Рушкевича [3, 4] за допомогою розробленої ним методики було досліджено процес утворення умовних реакцій у здорових і психічно хворих при логічних операціях кон'юнкції, диз'юнкції, імплікації і еквівалентності з участю першої і другої сигнальних систем. Метою нашої праці було вивчення утворення умовних реакцій при згаданих логічних операціях головним чином в другій сигнальній системі.

Для вирішення цієї задачі застосовували спеціальні засоби дослідження вищої нервової діяльності людини в умовах вільного експерименту і мовнорухової методики зі словесними подразниками, розроблені С. А. Рушкевичем.

Суть методики в умовах вільного експерименту полягає в тому, що за допомогою попередньої інструкції обслідуваній засвоює таблиці істинності логічних операцій кон'юнкції, диз'юнкції (невиключаючої і виключаючої), імплікації і еквівалентності. Утворені в результаті засвоєння таблиць істинності умовні реакції використовуються обслідуванням у процесі дослідження за мовноруховою методикою при диференціюванні за істинним значенням складних висловлювань, які виступають в ролі позитивних і гальмівних умовних подразників. Для утворення складних висловлювань використовуються прості істинні і фальшиві висловлювання («гуска птах», «гуска риба», «сніг білий», «сніг чорний»), з'єднані між собою сполучниками «і», «чи», «або», «якщо... то...», «...якщо тільки...» в чотири складні висловлювання: «сніг білий — гуска птиця», «сніг білий — гуска риба», «сніг чорний — гуска птиця», «сніг чорний — гуска риба». Істинність або фальшивість складного висловлювання залежить від того, якій логічній операції при засвоєнні таблиці істинності відповідає даний дослід. «Істина» служить сигналом для позитивної умовної реакції; «неправда» — для гальмівної.

При кон'юнкції виробляли позитивну умовну реакцію на поєдання двох істинних простих висловлювань, з'єднаних сполучником «і» (наприклад, «сніг білий і гуска птиця»), і диференціював на усі інші поєдання двох простих висловлювань. При невиключаючій диз'юнкції — позитивну умовну реакцію на поєдання двох простих висловлювань, з'єднаних сполучником «чи», із яких хоча б одне істинне, і диференціював на поєдання двох простих фальшивих висловлювань. При виключаючій диз'юнкції — позитивну умовну реакцію на поєдання двох

простих висловлювань, з'єднаних сполучником «або», із яких одне істинне, а друге фальшиве, незалежно від порядку їх розміщення і диференціровку на поєднання двох простих істинних, або двох фальшивих висловлювань. При імплікації сигналом позитивної умовної реакції є поєднання двох простих висловлювань, з'єднаних сполучником «якщо... то...» в три варіанти: обидва прості висловлювання істинні; обидва фальшиві і перше фальшиве, а друге істинне і диференціровку — на таке поєднання двох простих висловлювань, коли перше істинне, а друге фальшиве. При еквівалентності — позитивну умовну реакцію на поєднання двох простих істинних, або двох фальшивих висловлювань, з'єднаних сполучником «...якщо тільки...» і диференціровку — на поєднання двох висловлювань, із яких одне істинне, а друге фальшиве, незалежно від порядку їх розміщення.

Крім того, з метою дослідження стану вищої нервової діяльності в першій сигнальній системі і порівняння його зі станом в другій сигнальній системі застосовували мовнорухову методику з безпосередніми подразниками (слуховий і зоровий аналізатори).

Позитивним подразником для слухового аналізатора були тони частотою 500 гц і силою звуку 30 і 27 дб; гальмівним — тон цієї ж частоти і силою 24 дб¹. Для зорового аналізатора позитивним подразником було світло інтенсивністю 460—350 лк; гальмівним — 240 лк; експозиція світлових і звукових подразників становила 5 сек. В кожному досліді було 12 подразників. Словесні подразники давались усно.

У процесі диференціювання як безпосередніх, так і словесних умовних подразників, обслідувані допускають неадекватні реакції (помилки) двох категорій: натискають на кнопку при дії гальмівного подразника — неадекватні реакції за типом збудження (З) і не натискають на кнопку при дії позитивного подразника — неадекватні реакції за типом гальмування (Г). Відношення між кількістю неадекватних реакцій за типом збудження і гальмування — коефіцієнт З/Г дозволяє в певній мірі судити про перевагу процесу збудження або гальмування.

Було досліджено 80 хворих: 22 на шизофренію, 22 на епілепсію і 36 на МДП — маніакально-депресивний психоз (22 з них у депресивній фазі і 14 — в маніакальній). Вік хворих: від 19 до 30 років — 43 особи; від 31 до 40 — 18; від 41 до 50 — 14; понад 50 — 5 осіб. Давність захворювання: до 2 років — 27; від 2 до 5 — 17; від 5 до 10 — 17; від 10 до 15—8; понад 15 років — 11 осіб. Освіта: 5—8 класів — 18 хворих; середня — 41; незакінчена вища — 7; вища — 14 хворих. Для контролю досліджено 12 здорових осіб². Результати дослідження в сумарному вигляді наведені в табл. 1, 2 і 3.

Хворі на шизофренію: 12 жінок і 10 чоловіків. Серед них переважали хворі на галюцинаторно-параноїдну і параноїдну форми шизофренії з більш або менш вираженими явищами шизофренічного дефекту. При засвоєнні таблиць істинності логічних операцій хворі допустили в середньому в одному досліді у 3,5 рази більше помилок, ніж здорові (табл. 1). У дослідах із звуковими подразниками — в 1,4 разів більше; з світловими — в 1,8 разів більше; з словесними — в 3 рази більше. Відношення між кількістю неадекватних реакцій за типом збудження і гальмування у хворих відповідно становило 1,2; 1,5 і 1,0. У здорових людей це відношення становило 1,9; 2,0 і 3,0 (табл. 2 і 3).

З наведених даних випливає, що хворі на шизофренію найбільшу кількість неадекватних реакцій допустили при диференціюванні сло-

¹ Джерелом звуку був фотофоностимулатор типу МБ-2505.

² За освітою хворі майже не відрізнялися від здорових.

Показники дослідження хв.

№ п. п.	Група обслідуваних	Кількість обслідуваних	Кількість дослідів
1	Хворі на шизофренію	22	109
2	Хворі на епілепсію	22	108
3	Хворі на МДП (депресивна фаза)	22	105
4	Хворі на МДП (маніакальна фаза)	14	69
5	Здорові	12	60

весніх подразників і найіз звуковими подразниками

Хворі на епілепсії дослідження провадили в процесі психотичної симптоматики мистичних функцій, характер

При засвоєнні таблиць неадекватних реакцій, аналізатора — в 1,2; зоровими — в 2,5 разів більш новив 2,0; 2,4 і 1,9. У здорових

У хворих на епілепсії кількість неадекватних рецидивів подразниками і найменшу звуковими подразниками з

Хворі на маніакальні жінок і 6 чоловіків. Серед них досить важким афективним нервової системи. У деяких хворих чином психомоторним афективним напруженням, психомоторне збудження, яке, межі гіпоманіакального ст

Зіставлення результатів хворих показало, що лише групи обслідуваних значно і між собою: маніакальні хворі майже в два рази більше гальмою кількістю неадекватних словесними подразниками різниця між ними і здоровими

ніком «або», із яких одне з порядку їх розміщення і є істинним, або двох фальшивим позитивної умовної реакції, з'єднаних сполучником рості висловлювання істинні; є істинне і диференціровку — овань, коли перше істинне, а позитивну умовну реакцію на сх фальшивих висловлювань, і диференціровку — на поєднанні, а друге фальшиве, не-

бу вищої нервової діяльності його зі станом в другій си-зу методику з безпосередні-лізатори).

точка аналізатора були тони 36; гальмівним — тон цієї же лізатора позитивним подразникою; гальмівним — 240 лк, що становила 5 сек. В кожно-подразники давались усно.

безпосередніх, так і словесних хвоять неадекватні реакції — високу при дії гальмівного і збудження (3) і не натис-аналізника — неадекватні реакції — кількістю неадекватних — коефіцієнт З/Г дозволяє в збудження або гальмування шизофренію, 22 на епілепсію і збудження (22 з них у депресивній фазі 19 до 30 років — 43 особи; від 50 — 5 осіб. Давність за- — 17; від 5 до 10 — 17; від світа: 5—8 класів — 18 хво-7; вища — 14 хворих. Для

результати дослідження в су- ок і 10 чоловіків. Серед них відну і параноїдну форми і явищами шизофренічного і логічних операцій хворі у 3,5 рази більше помилок, явищами подразниками — в 1,4 більше; з словесними — в 3 неадекватних реакцій за типом дно становило 1,2; 1,5 і 1,0. 1,9; 2,0 і 3,0 (табл. 2 і 3). І на шизофренію найбільшу при диференціюванні сло-

Таблиця 1
Показники дослідження хворих і здорових при засвоенні таблиць істинності

№ п.п.	Група обслідуваних	Кількість обслідуваних	Кількість дослідів	Кількість неадекватних реакцій					Середня кількість неадекватних реакцій в 1 досліді і відхилення від середньої норми	
				кон'юнкція	невиключюча діз'юнкція	виключча діз'юнкція	імп'якація	еквівалент-ність		
1	Хворі на шизо-френію	22	109	13	14	17	25	8	77	$0,7 \pm 0,1$ $p < 0,001$
2	Хворі на епілепсію	22	108	8	4	22	13	14	61	$0,6 \pm 0,1$ $p = 0,001$
3	Хворі на МДП (депресивна фаза)	22	105	12	5	11	17	8	53	$0,5 \pm 0,1$ $p < 0,02$
4	Хворі на МДП (маніакальна фаза)	14	69	8	6	14	22	13	63	$0,9 \pm 0,2$ $p = 0,001$
5	Здорові	12	60	0	1	4	5	3	13	$0,2 \pm 0,06$

весніх подразників і найменшу — світлових. Результати дослідження із звуковими подразниками займають середнє положення.

Хворі на епілепсію: 14 жінок і 8 чоловіків. У всіх хворих дослідження провадили в міжприпадковому періоді, без будь-якої гострої психотичної симптоматики, але з деяким зниженням інтелектуально-мнемічних функцій, характерних для епілепсії.

При засвоенні таблиць істинності хворі допустили в три рази більше неадекватних реакцій, ніж здорові. При дослідженні слухового аналізатора — в 1,2; зорового — в 1,5; в дослідах зі словесними подразниками — в 2,5 разів більше. Коефіцієнт З/Г у хворих відповідно становив 2,0; 2,4 і 1,9. У здорових людей — 1,9; 2,0—3,0 (табл. 2 і 3).

У хворих на епілепсію, так само як і на шизофренію, найбільшу кількість неадекватних реакцій відзначено в дослідах зі словесними подразниками і найменшу — зі світловими. Результати дослідження із звуковими подразниками займають проміжне положення.

Хворі на маніакально-депресивний психоз: 30 жінок і 6 чоловіків. Серед депресивних хворих переважали особи з досить важким афективним станом з підвищеним тонусом симпатичної нервової системи. У деяких хворих клінічна картина визначалась головним чином психомоторною загальмованістю з менш вираженим афективним напруженням. У маніакальних хворих спостерігалось психомоторне збудження, яке, проте, в більшості випадків не виходило за межі гіпоманіакального стану.

Зіставлення результатів дослідження маніакальних і депресивних хворих показало, що лише при засвоенні таблиць істинності ці дві групи обслідуваних значно відрізняються не тільки від здорових, але і між собою: маніакальні хворі при вирішенні цієї задачі допустили майже в два рази більше помилок, ніж депресивні (табл. 1). За загальною кількістю неадекватних реакцій у дослідах з безпосередніми і словесними подразниками вони мало відрізняються між собою і, отже, різниця між ними і здоровими за цим показником також досить

Таблиця 2

Показники дослідження хворих і здорових за мовноруховою методикою зі словесними подразниками

	n	%	Хворі шизофреною	22	109	7	3	9	12	23	10	20	32	6	9	65	66	1,0	1,2±0,2	0,6±0,1	
1	2	2	Хворі епілепсією	22	108	7	1	5	10	30	11	19	16	13	1	74	39	1,9	1,0±0,1	0,7±0,1	0,4±0,1
2	3	3	Хворі на МДІІ (де- пресивна фаза)	22	110	0	2	9	13	21	14	12	25	7	5	49	59	0,8	1,0±0,1	0,5±0,1	0,5±0,1
3	4	4	Хворі на МДІІ (мані- кальна фаза)	14	69	9	0	7	9	21	4	11	18	8	4	56	35	1,6	1,3±0,2	0,8±0,1	0,5±0,1
4	5	5	Здорові	12	60	1	0	2	1	6	1	7	4	2	0	18	6	3,0	0,4±0,1	0,3±0,1	0,1±0,03

Таблиця 3

Показники дослідження хворих і здорових за мовноруховою методикою з безпосередніми подразниками

n	%	При оцінці відповідей	Слуховий аналізатор	Зоровий аналізатор			Зоровий аналізатор		
				загальна кількість неадекватних реакцій			загальна кількість неадекватних реакцій		
				загальна кількість неадекватних реакцій					
2	2	2	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7
3	3	3	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7
4	4	4	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7
5	5	5	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7	34,7

2. Фізіологічний журнал № 1

фаза)	22	110	0	2	9	13	21	14	12	25	7	5	49	59	0,8	1,0±0,1	0,5±0,1	0,5±0,1
4 Хворі на МДП (мані-кальна фаза)	14	60	9	0	7	9	21	4	11	18	8	4	56	35	1,6	1,3±0,2	0,8±0,1	$p<0,001$
5 Здорові	12	60	1	0	2	1	6	1	7	4	2	0	18	6	3,0	0,4±0,1	0,3±0,1	$0,1\pm0,03$

Показники дослідження хворих і здорових за моноруховим методикою з безпосередніми подразниками

н. н. н. н.	Причина хвороби	Вік р.	Кількість загальна кількість нездекватних реакцій	Слуховий аналізатор			Зоровий аналізатор	Загальна кількість нездекватних реакцій			Зоровий аналізатор				
				Кількість нездекватних реакцій	Z	G		Z	G	$\frac{Z}{Z+G}$	Коекарбітат коекарбітат коекарбітат	Коекарбітат коекарбітат коекарбітат			
					З	Г									
1 Хворі на шизофренію	22	109	137	116	1,2	2,3±0,2 $p=0,04$	1,3±0,1 $p=0,06$	1,1±0,1 $p<0,001$	103	126	87	1,5	2,1±0,2 $p=0,001$	1,3±0,1 $p=0,004$	0,8±0,1 $p<0,01$
2 Хворі на епілепсію	22	108	146	74	2,0	2,0±0,2 $p>0,3$	1,4±0,2 $p=0,07$	0,7±0,1 $p>0,4$	107	140	59	2,4	1,9±0,1 $p=0,001$	1,3±0,1 $p<0,001$	0,6±0,1 $p<0,2$
3 Хворі на МДП (депресивна фаза)	22	110	109	125	0,9	2,1±0,2 $p<0,2$	1,0±0,1 $p>0,6$	1,1±0,1 $p=0,001$	110	108	69	1,6	1,6±0,1 $p<0,01$	1,9±0,1 $p<0,2$	0,6±0,1 $p<0,2$
4 Хворі на МДП (мані-акальна фаза)	14	69	112	54	2,1	2,4±0,2 $p<0,02$	1,6±0,2 $p<0,02$	0,8±0,1 $p<0,2$	64	81	33	2,5	1,8±0,2 $p=0,04$	1,3±0,2 $p=0,02$	0,5±0,1 $p<0,5$
5 Здорові	12	60	67	35	1,9	1,7±0,2	1,1±0,2	0,6±0,1	60	47	23	2,0	1,2±0,2	0,8±0,1	0,4±0,1

незначна. Різниця між депресивними і маніакальними хворими, з одного боку, і між кожною із цих двох груп зокрема і здоровими, з іншого боку, більш наочно виявляється в характері неадекватних реакцій: коефіцієнт Z/G у депресивних хворих при дослідженні слухового аналізатора становив 0,9; у маніакальних — 2,1; у здорових — 1,9; зорового аналізатора відповідно 1,6; 2,5 і 2,0. В дослідах зі словесними подразниками: 0,8; 1,6 і 3,0 (табл. 2 і 3).

Аналіз експериментальних даних

При засвоєнні таблиць істинності логічних операцій хворі в маніакальній фазі МДП в порівнянні із здоровими допустили найбільшу кількість помилок. За ними слідують хворі на шизофренію, епілепсію і в депресивній фазі МДП.

В такому ж порядку за цим показником розподілились хворі і за даними дослідження за мовноруховою методикою зі словесними подразниками.

Отже, у всіх груп хворих у порівнянні із здоровими здатність правильно здійснювати логічні операції кон'юнкції, диз'юнкції, імплікації і еквівалентності більш або менш чітко знижена, що з'язано з ослабленням у них функції коркового аналізу і синтезу. При цьому слід відзначити, що, крім хворих на епілепсію, всі інші групи обслідуваних допустили найбільшу кількість неадекватних реакцій при засвоєнні таблиці істинності логічної операції імплікації, тобто утворення умовних реакцій в цьому випадку найбільш утруднено. Це і зрозуміло, оскільки при імплікації в ролі умовного подразника виступає не лише поєднання двох простих висловлювань, з'єднаних сполучником «якщо... то...» в одне складне висловлювання, але також і порядок їх розташування, що створює додаткове утруднення при диференціюванні цих складних умовних словесних подразників.

Аналогічну картину допущення обслідуваними найбільшої кількості неадекватних реакцій при засвоєнні логічної операції імплікації спостерігав і Е. А. Рушкевич у дослідах з участю першої і другої сигнальних систем. Слідом за імплікацією за ступенем зниження трудності логічні операції розташувались таким чином: виключаюча диз'юнкція, невиключаюча диз'юнкція, еквівалентність і кон'юнкція.

Оскільки при засвоєнні таблиць істинності різних логічних операцій обслідувані допустили далеко не однакову кількість неадекватних реакцій, то виникає питання: чи існує зв'язок між кількістю неадекватних реакцій, допущених обслідуваними при засвоєнні таблиць істинності, і кількістю неадекватних реакцій, допущених ними при диференціюванні складних висловлювань у дослідах з мовноруховою методикою? Зіставлення даних, наведених у табл. 1 і 2, показує, що такий зв'язок існує, але поширяється він не на всі логічні операції, а лише на імплікацію, виключаючу диз'юнкцію і еквівалентність. Так, якщо при засвоєнні таблиці істинності логічної операції імплікації більшість груп обслідуваних допустили найбільшу кількість неадекватних реакцій (про що вже було сказано вище), то це ж саме виявили вони також і при диференціюванні складних висловлювань в тому досліді мовнорухової методики, який відповідає цій же логічній операції. Винятком у цьому відношенні є кон'юнкція і невиключаюча диз'юнкція. Отже, чим міцніші умовні реакції, утворені у обслідуваних при засвоєнні таблиць істинності, тим краще вони диференціюють умовні словесні подразники.

Однак ускладнення задач в умовах мовнорухової методики, для правильного вирішення яких необхідний все більш і більш тонкий аналіз у сфері другої сигнальної системи, супроводжується збільшенням

не тільки абсолютної кількості помилок, але і збільшенням їх за типом.

При зіставленні резултатів, отриманих у здорових і хворих на маніакальну фазу МДП, можна зробити висновок, що збільшення кількості помилок у хворих на маніакальну фазу МДП відбувається в результаті зменшення кількості неадекватних реакцій, та збільшення кількості адекватних реакцій.

Характер неадекватних реакцій у хворих на маніакальну фазу МДП відрізняється від характеру неадекватних реакцій у здорових і хворих на маніакальну фазу МДП. У здорових і хворих на маніакальну фазу МДП відбувається зменшення кількості неадекватних реакцій, та збільшення кількості адекватних реакцій.

1. Запоточний Б. А.—Справа про психози і шизофреноиды. Спб., 1966.
2. Запоточний Б. О.—Физиология и патология маніакально-депрессивной фазы мании. К., 1966.
3. Рушкевич Е. А.—Рассказ о маніакальных больных. К., 1966.
4. Рушкевич Е. А.—В сб. «Маніакальна фаза мании», I, 75.

FORMATION OF CONDITIONED RESPONSES IN PATIENTS WITH MANIA AND DEPRESSION IN CONJUNCTION WITH LOGIC OPERATIONS

Department of Pathology of the Institute of Physiology, Academy of Sciences of the USSR, Moscow

The results of comparative experiments show that patients with psychosis (22 patients) in the manic phase of MDP and depression in the depressive phase of MDP and healthy ones (22 patients) in the normal phase of MDP differ in the formation of conditioned responses to logical operations of conjunction, disjunction, implication and equivalence. The results of comparative experiments show that patients with psychosis (22 patients) in the manic phase of MDP and depression in the depressive phase of MDP and healthy ones (22 patients) in the normal phase of MDP differ in the formation of conditioned responses to logical operations of conjunction, disjunction, implication and equivalence. The results of comparative experiments show that patients with psychosis (22 patients) in the manic phase of MDP and depression in the depressive phase of MDP and healthy ones (22 patients) in the normal phase of MDP differ in the formation of conditioned responses to logical operations of conjunction, disjunction, implication and equivalence.

The investigations showed that patients with psychosis (22 patients) in the manic phase of MDP and depression in the depressive phase of MDP and healthy ones (22 patients) in the normal phase of MDP differ in the formation of conditioned responses to logical operations of conjunction, disjunction, implication and equivalence. The results of comparative experiments show that patients with psychosis (22 patients) in the manic phase of MDP and depression in the depressive phase of MDP and healthy ones (22 patients) in the normal phase of MDP differ in the formation of conditioned responses to logical operations of conjunction, disjunction, implication and equivalence.

іакальними хворими, з одного крема і здоровими, з іншого ктері неадекватних реакцій: досліджені слухового аналізу здорових — 1,9; зорового слідах зі словесними подразни

них даних

чніх операцій хворі в маніакальними допустили найбільшу різницю на шизофренію, епілепсію. Крім розподілились хворі і за методикою зі словесними поясняннями із здоровими здатність об'єднань, диз'юнкції, імплікації знижена, що зв'язано з ідеалу і синтезу. При цьому відмінно, всі інші групи обслідувались неадекватних реакцій при засвоєнні імплікації, тобто утворення з утруднено. Це і зрозуміло, адже виступає не лише зразника сполучником «якщо... тоді» і порядок їх розташування при диференціюванні цих

зразками найбільшої кількості своїх операцій імплікації спостерігається зниження трудності з утруднено. Це і зрозуміло, адже виступає не лише зразника сполучником «якщо... тоді» і порядок їх розташування при диференціюванні цих

зразками найбільшої кількості своїх операцій імплікації спостерігається зниження трудності з утруднено. Це і зрозуміло, адже виступає не лише зразника сполучником «якщо... тоді» і порядок їх розташування при диференціюванні цих

не тільки абсолютної кількості неадекватних реакцій, але і відносним збільшенням їх за типом гальмування.

При зіставленні результатів дослідження, одержаних у дослідах з безпосередніми та словесними подразниками, виявилось, що різниця між окремими групами хворих і здоровими як за загальною кількістю неадекватних реакцій, так і за кількістю їх за типом гальмування більш чітко виражена при диференціюванні словесних подразників, ніж безпосередніх.

Характер неадекватних реакцій показує, що у всіх груп хворих у сфері другої сигнальної системи в порівнянні зі здоровими людьми відзначається зрушення в балансі основних нервових процесів у бік гальмування, що найбільш чітко виражено у депресивних хворих і найменше — у хворих на епілепсію. У сфері першої сигнальної системи таке зрушення відзначено лише у депресивних хворих. У хворих на епілепсію і маніакально-депресивний психоз спостерігається тенденція до зрушення в бік збуджувального процесу, особливо в зоровому аналізаторі.

Література

1. Запоточний Б. А.—Справнит. исслед. высш. нервн. деят. у больн. шизофренией и шизофреноидными сост., Дисс., К., 1965.
2. Запоточний Б. О.—Физiol. журн. АН УРСР, 1970, 5, 650.
3. Рушкевич Е. А.—Расстройства сложных форм высш. нервн. деят. у псих. больных, К., 1966.
4. Рушкевич Е. А.—В сб.: Пробл. психиатр. (эндогенные психозы). К., 1970, I, 75.

Надійшла до редакції
31.XII 1971 р.

FORMATION OF CONDITIONED RESPONSES IN HEALTHY PEOPLE AND PATIENTS WITH PSYCHOSIS IN LOGIC OPERATIONS OF CONJUNCTION, DISJUNCTION, IMPLICATION AND EQUIVALENCE

B. A. Zapotochny

Department of Pathology of the Higher Nervous Activity, the A. A. Bogomoletz Institute of Physiology, Academy of Sciences, Ukrainian SSR, Kiev

Summary

The results of comparative studying the formation of conditioned responses in 80 patients with psychosis (22 patients with schizophrenia, 22, with epilepsy, 22, with depressive phase of MDP and 14 in maniacal phase of MDP) and 12 healthy persons with logic operations of conjunction, implication and equivalence. Special methods of the investigation of the man higher nervous activity under the conditions of free experiment and speech-motor procedure with word stimulators were applied.

The investigations showed that in all groups of patients with psychosis in comparison with healthy ones the ability for the mentioned logic operations is more or less noticeably decreased which is connected with the decrease of the function of cortex analysis and synthesis. It is most precisely expressed in logic operation of implication.